

РЕШЕНИЕ

№ 964

гр. Варна , 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и шести май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Лазар К. Василев

като разглежда докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно гражданско дело № 20213100501043 по описа за 2021 година

съобрази следното:

Производството по делото е по Глава 39 от ГПК, с правно основание чл.435 ал.2 пр. 3 ГПК.

Образувано е по жалба на **Р. Д. Р. ЕГН:***** срещу** Постановление от 07.12.2020г., по ИД №20198920401452, с което ЧСИ отказва да редуцира размера на претендираното адвокатско възнаграждение от 2600лв. Жалбоподателят излага, че с влязло в сила решение, постановено по в.гр. дело №217/20г. по описа на ШОС е присъдена издръжка на малолетния Божидар в размер на 450 лева, както и издръжка заминал период - 29.06.2018 год. до 28.06.2019 год., и издръжка на малолетния Самуил в размер на 350 лева, както и за минал период от 29.06.2018 год. до 28.06.2019 год. Твърди, че така присъдената издръжка в полза на двете деца, за събирането на която е образувано изп. Дело не съответства на претендирания адвокатски хонорар в размер на 2600 лв., като моли същият да бъде редуциран до минималния р-р доколкото делото не е с никаква сложност, длъжникът е дал съгласие за директен дебит от банковата му сметка, както и е изразил съгласие за доброволно плащане директно на майката. Счита за непълно ненужно да бъде товарен с два адвокатски хонорара по ненужно и незаконосъобразно образувано ИД, доколкото същото е инициатирано по изпълнителни листи, издадени по привременни мерки, за които длъжникът не е бил уведомен, като в последствие същият съдия е издал втори ИЛ по невлязло в сила съдебно решение, без да има постановено предварително

изпълнение. С оглед изложеното, моли да бъде отменен отказът на ЧСИ да намали размера на адвокатското възнаграждение.

Ответната страна- С. Р. Р., ЕГН: ***** и БОЖИЛАР РАДОСЛАВОВ РАНЕН, ЕГН: *****, действащи чрез своята майка и законен представител С. М. М., ЕГН: *****, в качеството им на вискатели по изп. дело са депозирали писмено възражение, в което излагат становище за недопустимост и неоснователност на жалбата. Твърдят, че образуваното изп. дело е за събиране на издръжка, която се характеризира с периодично повтарящо се плащане. Еднократното заплащане на това задължение, както е сторено в настоящия случай, не освобождава длъжника от ангажираността му да осигурява за в бъдеще дължимата и полагащата се издръжка на своите деца. Следва също така при определяне размера на адвокатски хонорар да се съобрази и евентуалната продължителност на изпълнението. Също така по изпълнителното производство са извършвани от страна на представителя на длъжника редица изпълнителни действия във връзка с принудителното събиране на вземанията, а не само действията по образуването му. По изложените съображения молят жалбата да бъде оставена без уважение.

Приложени са и писмените обяснения на ЧСИ, в които се излага, че жалбата на длъжника е неоснователна, тъй като при определяне на дължимите разноси не е допуснато нарушение. Счита, че процесуални действия, предприети по инициатива на адвокат Г.Х., не се изчерпват с подаването на молба за образуване на изпълнително производство. Затова те излизат от обхвата на чл.10, т.1 от Наредбата и попадат в този на чл.10, т.2 от същата. В чл. 10 т. 1 и 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения са уредени възнаграждение за образуване на изпълнително дело - 200 лева, и възнаграждение за представителство по вече образувано изпълнително дело, според интереса. В практиката преобладаващото становище е, че двете възнаграждения не се поглъщат, т.е. когато адвокатът е иницирал образуването на изпълнителното дело и впоследствие е осъществявал представителство по вече образувано изпълнително дело, се дължат и двете възнаграждения. Към настоящият момент не може да се извърши цялостна и адекватна преценка за фактическата и правна сложност на изпълнителното дело и какви последващи действия ще се наложи да предприемат адвокатите на вискателите. Това заключение се извежда и от възприетите критерии в съдебната практика, подчиняващи преценката на следните показатели: процесуалното поведение на страните, действително извършените изпълнителни действия и тяхното естество, активността на адвоката по време на висиящността на делото.

Настоящият състав, при проверка законосъобразността на обжалваното действие във връзка с оплакванията и исканията на жалбоподателя, при преценка на обстоятелствата и доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното:

Производството по изп.дело №20198920401452 е образувано в кантората на ЧСИ Христо Георгиев, рег.№ 892 на 18.12.2019г. по молба на Б. Р. Р. и С. Р. Р., действащи чрез С. М. М. - родител и законен техен представител и въз основа на изпълнителен лист № 2375 от 6.12.2019г., издаден по гр. дело №1894/2019 г. по описа на РС – Шумен, с която длъжникът, като привременна мярка, е осъден да заплаща издръжка в полза на всяко от децата, считано от 15.10.2019г. до приключване на производството по делото.

С Разпореждане на ЧСИ Христо Георгиев от 18.12.2019г. е приета за събиране сумата в размер на 500.00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за образуване и водене на изп.дело, въз основа на представения договор за правна защита и съдействие от дата 13.12.2019г., сключен между двамата вискатели Б. Р. Р. и С. Р. Р., действащи чрез С. М. М. - родител и законен техен представител и адв. Йоанна Стефанова Лозанова-Паланкова-САК и адв. Г.С. Х.-ВАК.

В молбата за образуване на изп. дело, вискателите, чрез своя пълномощник са поискали да бъде извършена справка за притежаваните от длъжника банкови сметки и да бъде наложен запор върху тях; да бъде извършено цялостно прочуване на имущественото състояние на длъжника.

ПДИ е редовно връчена лично от длъжника на 03.02.2020г.

Със запорно съобщение с изх.№ 503/14.01.2020г., на основание чл. 507а от ГПК, е наложен запор за сумите до размера на дълга върху банкова сметка на длъжника Р. Д. Р., открита в Експресбанк АД.

На 04.02.2020г. длъжникът е депозирал пред ЧСИ молба, в която излага съгласието си чрез директен дебит от банковата му сметка в Експресбанк ежемесечно да бъдат удържани дължимите за издръжката на децата суми. Към молбата е приложено и попълнено „съгласие“, адресирано до банката, с нотариално заверен подпис на длъжника.

С Постановление от 13.02.2020г., ЧСИ е оставил без уважение молба с вх. № 02405/04.02.2020г., депозирана от длъжника Р. Д. Р. за намаляване на размерът на приетия адв. хонорар от 500лв.

На 27.05.2020г. С. Р. Р., действащ чрез С. М. М. - родител и законен техен представител, чрез пълномощник адв. Йоанна Стефанова Лозанова-Паланкова- САК, подава молба с вх. № 08229 за присъединяване на изпълнителен лист №554/14.05.2020г. по гр.дело №1894/2019г. по описа на ШРС, издаден въз основа на съдебно Решение №218/13.04.2020г., към изпълнително дело № 20198920401452. Към молбата е приложен изпълнителен лист №554 от дата 14.05.2020г., пълномощно и Договор за правна защита и съдействие.

На 27.05.2020г. Б. Р. Р., действащ чрез С. М. М. - родител и законен техен представител, чрез пълномощник адв. Г.С. Х.-ВАК, подава молба с вх. №

08228 за присъединяване на изпълнителен лист №555/14.05.2020г. по гр.дело №1894/2019г. по описа на ШРС, въз основа на съдебно Решение №218/13.04,2020г., към изпълнително дело № 20198920401452. Към молбата е приложен изпълнителен лист №555 от дата 14.05.2020г., пълномощно и Договор за правна защита и съдействие 11.02.2020г.

На 29.05.2020г. ЧСИ Христо Георгиев се произнася с Разпореждане, с което присъединява вземанията на вискателите по горепосочените молби и представени изпълнителни листи и приема за събиране претендираните адвокатски възнаграждения.

Наложено е запов на банковите сметки на длъжника в Банка ДСК и Първа инвестиционна банка, а след направено имуществено проучване, по молба на пълномощниците на вискателите, на 17.11.2020г е вписана възбрана на недвижим имот, собственост на длъжника, находящ се в гр. Варна, район Приморски, на ул. Петър Райчев.

С молба вх. №24791/18.11.2020г. длъжникът е поискал от ЧСИ да редуцира на адвокатското възнаграждение. Представя справка от ДСК, че по сметката на длъжника е налична сума в по - голям размер от размерът на задължението. Представя и решение № 260051/ 02.11.2020г. на ШОС, с наведени твърдения, че същото не е влязло в законна сила в частта относно изменението на размера на издръжката.

На 23.11.2020г. по сметката на ЧСИ постъпва сумата в размер на 36 911.35 лв. от наложения запов на банковата сметка на длъжника по делото.

На 07.12.2020г. ЧСИ се произнася с Разпореждане, с което разпорежда да се уведоми „Банка ДСК" АД да удържа само месечната издръжка за двете деца, да освободи останалата наличност в сметката, както и отказ за редуциране на адвокатските възнаграждения.

Уведомлението е получено от адв. Д. Г.- пълномощник на длъжника на 11.12.2020г.

На 04.01.2021г. по делото е депозирана жалба с вх. №00037/04.01.2021г., която видно от приложния плик е била изпратена по пощата на 29.12.2020г.

При така установеното съдът намира следното:

Според разпоредбата на чл. 435, ал.2 ГПК, длъжникът може да обжалва постановлението за разносните, предвид което настоящата жалба доколкото е депозирана в срок, срещу акт на ЧСИ, подлежащ на обжалване и от лице имащо правен интерес, е допустима.

За да се произнесе по нейната основателност, настоящият състав съобрази следното:

Отговорността за разноските в изпълнителното производство е уредена със специалната норма на [чл. 79 от ГПК](#), която изключва приложението на общата по [чл. 78, ал.2 от ГПК](#). Според същата, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато делото се прекрати, съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство /[чл. 79, ал.1, т.1 от ГПК](#)/, така и когато изпълнителните действия бъдат изоставени от взыскателя или бъдат отменени от съда /[чл. 79, ал.1, т.2 от ГПК](#)/.

В настоящия случай, изпълнително дело №1452 е образувано на 18.12.2019г. въз основа на изпълнителен лист от 06.12.2019г., с който длъжникът Р. -като привременна мярка- е осъден да заплаща в полза на малолетните си деца издръжка - в размер на 180лв. за Божидар, и 160.00 лв.- за Самуил.

Факт е, че към датата на образуване на изпълнителното дело, длъжникът е имал дължими, но неизплатени задължения за издръжка към малолетните си деца.

Поканата за доброволно изпълнение е била получена лично от длъжника на 03.02.2020г., като още на следващия ден – 04.02.2020г. той е депозирал пред ЧСИ молба, в която излага съгласието си чрез директен дебит от банковата му сметка в Експресбанк ежемесечно да бъдат удържани дължимите за издръжката на децата суми. Към молбата е приложено и попълнено „съгласие“, адресирано до банката, с нотариално заверен подпис на длъжника.

По отношение на първоначално приетия адв. хонорар в размер на 500лв., претендиран още с молбата за образуване на изп. дело, съдът намира, че искането за отмяна на отказа е преклудирано, тъй като ЧСИ се е произнесъл с постановление от 13.02.2020г., което не е било обжалвано в предоставения на длъжника двуседмичен срок, т.е. дължимостта на сумата от 500лв. е установена в влязъл в сила /поради необжалването му в срок/ акт на ЧСИ.

Жалбата е допустима в частта срещу разпореждането от 07.12.2020г., с което ЧСИ е отказал редуцирането на претендираното с молба вх. №8228/27.05.2020г. адв. възнаграждение в размер на 2100лв.

Доколкото ЧСИ се е произнесъл по това искане с разпореждане от 07.12.2020г., за което длъжникът е бил редовно уведомен чрез пълномощника си на и-мейл на 11.12.2020г., то съдът намира, че жалбата срещу него, изпратена по пощата на 29.12.2020г. е с срок.

За да се произнесе по основателността, съдът съобрази следното:

С две молби от 27.05.2020г., всяко от децата, действащо чрез своята майка, е поискало образуване на изп. дело въз основа на издаден изпълнителен лист /съответно №554 и №555 от 14.05.2020г. издадени по гр.дело №1894/2019г. по описа на ШРС/, за дължимата в негова полза издръжка, както и присъединяване към вече образуваното изп. дело № 1452/2019г. по описа на ЧСИ.

Действително така приложените изп. листи са издадени въз основа на първоинстанционното решение, което впоследствие е било обжалвано и отменено в частта на присъдената издръжка- за горницата над 450.00 лв. до 700лв. за детето Божидар, и за горницата над 350 лв. до 600лв. –за детето Самуил, с решение №260051, постановено по в.гг. дело №217.2020 по описа на ШОС, влязло в сила на 02.11.2020г.

В тази връзка следва да се отбележи, че съобразно разпоредбата на

чл.242, ал.1 ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, т.е. предварително изпълнение се дължи дори да няма изричен диспозитив в такъв смисъл, тъй като то произтича директно от повелителна разпоредба на закона, и не подлежи на преценка или проверка от страна на съда.

Следователно, дори да липсва изричен диспозитив, изпълнителният лист законосъобразно и в съответствие с чл. 242, ал.1 ГПК е бил издаден от съда въз основа на невлязлото в сила решение, с което се присъжда издръжка.

Не е имало пречка въз основа на така издадени изп. листи да се образува изп.дело, съответно същите да бъдат присъединени към вече образуваното такова.

Съгласно чл. 79, ал. 1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, в които разноски се включва и заплатеното адвокатско възнаграждение в полза на адвокат, който взискателят е упълномощил да го представлява. Затова, при направено искане и представени доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение, тези разноски в изпълнителното производство се възлагат върху длъжника. Според константната съдебна практика, съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ГПК разноските по принудителното изпълнение са винаги за сметка на длъжника, освен когато изпълнителните действия бъдат изоставени от взискателя или отменени от съда или делото се прекрати на основание по чл. 433 ГПК, но не и поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство - чл. 79 ГПК. Приема се, че плащането е направено след започване на изпълнителното производство, когато длъжникът е погасил задължението си след предявяване на изпълнителния лист от взискателя пред съдебния изпълнител. Когато изпълнителният лист е предявен пред частен съдебен изпълнител и длъжникът плати в срока за доброволно изпълнение, от последния се събират както дължимите от взискателя авансови такси, които може да не са заплатени предварително, за извършените необходими действия по изпълнителното дело и разноските на взискателя за процесуално представителство, така и т. нар. окончателна такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, като е без значение дали плащането е извършено пряко на взискателя или сумата е постъпила по изпълнителното дело, доколкото съдебният изпълнител е запорирал и възбранил имущество на длъжника, а и последният не е платил преди предявяването на изпълнителния лист и така е дал повод за образуване на делото. В решение № 82/08.05.2012 г. по гр. д. № 1891/2010 г. на ВКС, IV ГО е прието, че длъжникът не отговаря за разноски в изпълнителното производство само в два случая: когато не е дал повод за предявяване на изпълнителния лист, защото е платил дълга си преди това и когато изпълнителните действия бъдат изоставени от взискателя или отменени от съда. Във всички останали случаи, дори когато длъжникът е платил в срока за доброволно изпълнение той отговаря за разноски в изпълнителното производство.

В настоящия случай, задължението е платено след срока за доброволно изпълнение и по изложените съображения, длъжникът дължи разноските по изпълнението.

Видно от представените материали по изпълнителното дело, към молбите №08228 и №82229 от 27.05.2020г. за образуване на изп. производство и присъединяване на изп. лист към изп. Дело №1452 са приложени 2 договора правна защита и съдействие – единият сключен с адв. Хайдуктов и уговорено възнаграждение в размер на 2100лв. /от с детето Божидар./, а другият с адв. Паланкова –с хонорар 1800лв. Отбелязано е, че договореното възнаграждение е било платено веднага в брой.

Следователно, по делото се установява, че взискателите са упълномощили представители за осъществяване на поведение, изразяващо се

в подаване на молба за образуване на изпълнително производство за събиране на сумите, присъдени на вискателя с приложения към молбата изпълнителен лист и представителство по образуваното изпълнително дело.

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. В чл. 36 ЗА се препраща към НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, обн., ДВ, бр. 64/23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2/9.01.2009 г., доп., бр. 43/8.06.2010 г., изм. и доп., бр. 28/28.03.2014 г., изм. и доп., бр. 84/25.10.2016 г., изм. с Решение № 9273 на ВАС на РБ от 27.07.2016 г. - бр. 41 от 23.05.2017 г., в сила от 23.05.2017 г.; изм., бр. 7 от 22.01.2019 г.; изм. с Решение № 5419 на ВАС на РБ от 08.05.2020 г. - бр. 45/15.05.2020 г., в сила от 15.05.2020 г.; изм. и доп., бр. 68 от 31.07.2020 г.

На основание чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело, възнаграждението за образуване на изпълнително дело е в размер на 200 лв. В настоящия случай, процесуалният представител на вискателите е извършил това действие чрез подаване на цитираните по-горе молби от 27.05.2020г. за образуване и присъединяване, поради което и предвиденото за него възнаграждение се дължи от длъжника.

Съгласно чл. 10, т. 2 от Наредбата, за водене на изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания се дължи 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл. 7, ал. 2 от Наредбата.

Съдът приема, че се възнаграждението по чл. 10, т. 2 от Наредбата не се дължи, тъй като задължението е било погасено в срока за доброволно изпълнение.

С първоначално приложения изп. лист, по който е било образувано изп. дело длъжникът е бил осъден да заплаща ежемесечно дължимата в полза на децата издръжка като още в деня, следващ получаването на ПДИ е депозирал съгласието /с представени доказателства за това/ сумите да бъде провеждани чрез директен дебит от банкова му сметка.

С разпореждане от 29.05.2020г. ЧСИ разпоредил присъединяване на вземанията по така представените изп. листи и е започнал проучване на длъжниковото имущество съобразно искането в този смисъл, обективизирано в молбите за присъединяване.

Съобщението до длъжника за присъединяването и размерите на дължимите вземания, такси и разноски по изп. дело, е било редовно връчено на длъжника, чрез адв. Г. на 29.10.2020г.

На същата дата- с писмо изх. № 17-10/29.10.2020г. Банка ДСК уведомява ЧСИ, че длъжникът има открита банкова сметка, на която е наложен запор.

На 23.11.2020г. по сметката на ЧСИ постъпва сумата в размер на 36 911.35 лв. от наложения запор на банковата сметка на длъжника по делото.

Следва да се отбележи, че в периода от датата присъединяване на изп. листи /за 700лв., съответно за 600.00лв./, издадени въз основа на допуснатото предварително изпълнение на решението на ШРС, последното е било частично отменено, като с влязло в сила на 02.11.2020г. решение на ШОС,

размерът на и дължимата в полза на децата издръжка е бил определен в окончателен размер на от 450 лв. –за Божидар, и 350 лв. – за Самуил.

Доколкото дължимата сума е била изплатена по изп. Дело две седмици след получаване на съобщението от длъжника, съответно в по-кратък период от влизане на решението в сила, като други последващи изп. действия не са провеждани, то съдът намира, че адв. възнаграждение за водене и удовлетворяване на парични притезания на осн чл. 10, т. 2 от Наредбата. не се дължи от длъжника.

Във връзка с изложеното в становището на вискателите следва да се отбележи, че видно от съобщението на ЧСИ изх. № 22092/11.12.2020г., всички суми по изп. дело са били внесени, дори има надвнесена сума от 2289.00лв.

По изложените съображения, настоящият състав намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, като размерът на присъденото в полза на кредитора по изпълнителното дело адвокатско възнаграждение бъде намалено от 2100.00 лв. /по представения договор с молбата от 27.05.2020г./ на 200.00лв. Дължимостта на сумата от 500лв., претендирана при образуване на изп. дело не може да бъде ревизирана, тъй като е установена в влязъл в сила /поради необжалването му в срок/ акт на ЧСИ.

Водим от горното и на осн.чл.435 ал.2 ГПК, Варненският окръжен съд,

РЕШИ:

ОСТАВЯ без разглеждане жалба вх. № 000037/04.01.2021г. на Р. Д. Р. срещу Постановление от 13.02.2020г., с което ЧСИ е оставил без уважение молбата му с вх. № 02405/04.02.2020г. за намаляване на размерът на приетия адв. хонорар от 500лв.

ОТМЕНЯ по жалба вх. № 000037/04.01.2021г. на Р. Д. Р.- длъжник, Разпореждането от 07.12.2020г. по Изпълнително дело № 20198920401452 по описа на ЧСИ Хр. Георгиев, рег. № 892, с район на действие ВОС, с което е отказано редуцирането на претендираното адвокатско възнаграждение на чл. 78, ал. 5 от ГПК, във връзка с чл.10, т.1 и т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г., като **НАМАЛЯВА** размерът на **ДЪЛЖИМОТО** в полза на вискателите С. Р. Р., ЕГН: ***** и **БОЖИЛАР РАДОСЛАВОВ РАНЕН**, ЕГН: *****, действащи чрез своята майка и законен представител С. М. М., ЕГН: ***** адвокатско възнаграждение от 2100.00 лв. на **200.00 лв., на основание чл.78 ал.5 ГПК вр. чл.10, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 9.07.2004 г.** за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.437 ал.4 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____